

Legal update

Prosinec 2025

Weinhold Legal

Obsah

Aktuality z legislativy

[Novela zákona o investičních společnostech a investičních fondech](#)

Aktuality z judikatury

[Je označení online tržiště za velmi velkou online platformu a uložení souvisejících povinností přiměřené?](#)

[Výklad sjednaného místa výkonu práce](#)

Informace uvedené v tomto bulletinu jsou prezentovány na základě našeho nejlepšího přesvědčení a poznatků získaných v době, kdy byl tento text dán do tisku. Nicméně, konkrétní informace vztahující se k tématům uvedeným v tomto bulletinu by měly být konzultovány dříve, než na jejich základě bude učiněno jakékoliv rozhodnutí.

Bankovníctví, finance a pojišťovnictví:

Daniel Weinhold, Václav Štraser, Ondřej Tejnský

ESG – Firemní udržitelnost:

Tereza Hošková

Fúze a akvizice:

Daniel Weinhold, Václav Štraser

Insolvence a restrukturalizace:

Zbyšek Kordač, Jakub Nedoma

IT, media, telekomunikace:

Martin Lukáš, Jakub Nedoma, Michal Przewczek

Nemovitosti:

Pav Younis, Václav Štraser

Ochrana osobních údajů:

Martin Lukáš, Tereza Hošková,

Pracovní právo: Eva Procházková, Ondřej Tejnský

Regulatorní záležitosti:

Daniel Weinhold

Správa rodinného majetku:

Milan Polák, Zbyšek Kordač, Michaela Koblasová

Soudní a rozhodčí řízení: Milan Polák, Zbyšek Kordač, Michaela Koblasová,

Soutěžní právo / právo EU:

Tomáš Čermák

Start-upy, venture kapitál a kryptoměny: Pav Younis, Martin Lukáš, Jakub Nedoma, Ondřej Tejnský

Veřejné zakázky a veřejný prostor:

Martin Lukáš, Tereza Hošková, Monika Švaříčková

Aktuality z legislativy

Novela zákona o investičních společnostech a investičních fondech

Vláda předložila 7. listopadu návrh zákona, kterým se mění **zákon č. 240/2013 Sb., o investičních společnostech a investičních fondech**, a další související zákony.

Hlavním cílem této novely je transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/927, známá jako **AIFMD II**, která novelizuje směrnice o správcích alternativních investičních fondů a směrnici o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů.

Změny v navrhované novele se týkají především:

- Nástrojů pro řízení likvidity,
- Fondů nabývajících pohledávky z fondových úvěrů,
- Evropského pasu depozitářů,
- Poskytování nových služeb, a
- Pověřování třetích osob.

Navrhovaná úprava zavádí povinnost pro obhospodařovatele otevřených fondů vybrat a uvést ve statutu alespoň dva **nástroje pro řízení likvidity** ze zákonného seznamu. Pro fondy peněžního trhu poté platí povinnost zavést alespoň jeden z těchto nástrojů. Nástroje jako pozastavení vydávání a odkupování nebo oddělení majetku, tedy takzvané Side Pockets, mohou být použity pouze ve výjimečných případech a pokud to vyžadují okolnosti s ohledem na zájmy investorů.

Novela dále upravuje pravidla pro **fondy nabývající fondové úvěry**, včetně tzv. fondů poskytujících úvěry. Návrh zákona stanovuje požadavky na řídicí a kontrolní systém obhospodařovatele takovýchto fondů a ukládá povinnosti vztahující se k posuzování úvěrového rizika a pro správu a sledování úvěrového portfolia.

Mezi navrhovanými změnami pak je i zavedení požadavků na řízení rizik a pravidla pro zamezení střetu zájmů. Fondy si například musí ponechat 5 % hodnoty každé poskytnuté a následně postoupené pohledávky po dobu nejméně 8 let, případně do splatnosti, jedná se o tzv. pravidlo „skin-in-the-game“.

Pro fondy poskytující úvěry jsou novelou upraveny i limity vztahující se na využití pákového efektu. Pro otevřené fondy bude limitem využití cizího majetku 175 %, v případě uzavřených fondů pak 300 %.

Dle novely bude pro fondy poskytující úvěry nově platit, že by měly být zpravidla uzavřené typu. Otevřenými mohou být jen tehdy, pokud budou schopny na žádost ČNB prokázat, že jejich systém řízení rizika likvidity je slučitelný s jejich investiční strategií a pravidly pro zpětný odkup.

Fondů se dotkne i změna cílená na snížení rizika koncentrace. V návrhu zákona je stanoveno, že jmenovitá hodnota pohledávek z fondových úvěrů vůči jednomu úvěrovanému nebo vydlužiteli nesmí přesáhnout souhrnně 20 % kapitálu fondu. Toto omezení se vztahuje na vybrané subjekty, jako jsou úvěrové instituce, pojišťovny, obchodníci s cennými papíry a jiné investiční fondy.

V rámci úpravy **přeshraničního poskytování depozitářských služeb** by návrhem mělo být umožněno, aby depozitářem speciálního fondu nebo fondu kvalifikovaných investorů byla i zahraniční banka se sídlem v jiném členském státě EU, která nemá pobočku v ČR. K využití této možnosti je třeba kladné rozhodnutí ČNB, která jej vydá zejména pokud stávající nabídka v ČR není

Legal update

Prosinec 2025

Weinhold Legal

schopna pokrýt potřeby dotčeného fondu s ohledem na jeho investiční strategii.

Návrh zákona také **rozšiřuje okruh činností**, které může investiční společnost nebo samosprávný investiční fond vykonávat. Investiční společnosti budou moci nově spravovat nevykonné úvěry nebo působit jako administrátoři benchmarků. Zpřísňují se reportovací povinnosti v případě pověření jiné osoby výkonem činností (outsourcing).

Zákon opouští režim předchozího **schvalování vedoucích osob** a přechází na efektivnější model oznámení. Obhospodařovatel nebo administrátor fondu musí oznámit ČNB budoucí povolání vedoucí osoby do funkce nejpozději 30 pracovních dnů předem. ČNB následně provádí posouzení vhodnosti. Pokud má ČNB důvodné pochybnosti o vhodnosti osoby, může zahájit správní řízení a do jeho pravomocného skončení povolání osoby do funkce zakázat.

Návrh novely obsahuje i některé další významné změny jako je např. zrušení požadavku na minimální kapitál investičního fondu nebo zrušení veřejnoprávního dohledu nad výborem odborníků pro oceňování nemovitostí.

Primární **účinnost** změn je stanovena na **16. dubna 2026**. Některé klíčové reportingové povinnosti, související s outsourcingem a transparentností dat, mají odloženou účinnost až na 16. dubna 2027. Tímto je reflektována nutnost dokončení navazujících prováděcích technických standardů ze strany Evropské komise.

Aktuality z judikatury

Je označení online tržiště za velmi velkou online platformu a uložení souvisejících povinností přiměřené?

(Rozsudek Tribunálu (sedmý rozšířený senát) ve věci T-367/23 ze dne 19. listopadu 2025)

Tribunál Evropské unie se zabýval žalobou společnosti Amazon, která napadla rozhodnutí Evropské komise o označení služby Amazon Store za „velmi velkou online platformu“ (dále jen „VLOP“) ve smyslu nařízení (EU) 2022/2065, o digitálních službách (dále jen „DSA“).

Amazon zpochybňoval zákonnost tohoto označení a s ním spojených povinností, zejména s ohledem na svobodu podnikání, ochranu soukromí a rovné zacházení.

Tribunál odmítl argumentaci společnosti Amazon, že online tržiště nepředstavují **systemová rizika** srovnatelná s bankovním sektorem. Cílem DSA je zmírnit rizika pro společnost jako celek, tedy především rizika spojená s šířením nezákonného obsahu a ochrany spotřebitele, pokud platforma zasahuje významnou část populace EU (nad 45 milionů průměrných měsíčních uživatelů). Tribunál potvrdil, že i tržiště mohou být zneužita k šíření nebezpečných produktů či nezákonného obsahu.

Tribunál potvrdil legalitu povinnosti poskytnout uživatelům alespoň jednu možnost doporučovacího systému, která není založena na profilování neboli zpracování osobních údajů. Ačkoliv to představuje zásah do svobody podnikání, tribunál shledal toto opatření přiměřeným s ohledem na cíl zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele a zachování možnosti volby pro uživatele.

Amazon napadal povinnost zveřejňovat archiv reklam s detaily o zadavatelích a cílení jako **zásah do obchodního tajemství** a soukromí. Tribunál rozhodl, že tato povinnost je ovšem nezbytná pro transparentnost a veřejnou kontrolu, např. v rámci ochrany

nezletilých před nevhodnou reklamou, a uvedl že zveřejňované údaje nepředstavují nepřiměřený zásah do podstaty práva na soukromí či podnikání.

Tribunál neshledal diskriminačním, že se na Amazon, jako na VLOP, vztahují přísnější pravidla než na menší platformy nebo prodejce. Velké platformy mají odlišný společenský dopad a rizika, což odůvodňuje rozdílné zacházení.

Tribunál žalobu společnosti Amazon v plném rozsahu zamítl.

Výklad sjednaného místa výkonu práce

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 21 Cdo 185/2025 ze dne 27. 8. 2025)

Nejvyšší soud řešil spor o neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru z důvodu neomluvené absence. Jádrem sporu byla **otázka sjednaného místa výkonu práce**. V pracovní smlouvě bylo formálně uvedeno místo Praha, avšak zaměstnanec reálně pracoval v Hodoníně, kde zaměstnavatel v době nábory inzeroval pracovní pozici. Poté, co zaměstnavatel ukončil činnost v Hodoníně, vyzval zaměstnance k práci v Praze. Ten odmítl a zaměstnavatel s ním následně zrušil pracovní poměr pro absenci.

Soudy nižších stupňů daly za pravdu zaměstnavateli s odkazem na text pracovní smlouvy, který označily za jednoznačný. Nejvyšší soud však tato rozhodnutí zrušil.

Nejvyšší soud zdůraznil, že při výkladu právního jednání je nutné zkoumat **skutečnou vůli stran**, a to i v případě, že text smlouvy se jeví jednoznačně. Soudy měly zohlednit, co jednání předcházelo, ve formě inzerátu na práci v Hodoníně, a následnou praxi stran, kdy faktický výkon práce probíhal v Hodoníně. Pokud by se prokázalo, že skutečným úmyslem obou stran bylo sjednat místo výkonu práce v Hodoníně, mohlo by být ujednání o Praze posouzeno jako simulované právní jednání. Závěr o neomluvené absenci v Praze byl proto dle Nejvyššího soudu předčasný.

Nejvyšší soud zdůraznil, že pokud by soud v dalším řízení potvrdil, že skutečným místem výkonu práce byl Hodonín, požadavek na výkon práce v Praze by nebyl platný.

Neschopnost zaměstnavatele přidělovat práci ve skutečně sjednaném místě výkonu práce by pak představovala **překážku v práci na straně zaměstnavatele**, nikoliv porušení pracovní povinnosti ze strany zaměstnance, které by odůvodňovalo okamžité zrušení pracovního poměru.

© 2025 Weinhold Legal
Všechna práva vyhrazena

Informace uvedené v tomto bulletinu současně nelze chápat jako vyčerpávající popis relevantní problematiky a veškerých možných konsekvencí, a nemělo by na ně být plně spoléháno v jakýchkoliv rozhodovacích procesech ani by neměly být považovány za náhradu specifické právní rady, které by byla relevantní pro konkrétní okolnosti. Weinhold Legal, s.r.o. advokátní kancelář ani kterýkoliv právník uvedený jako autor těchto informací neodpovídají za jakoukoliv újmu, která by mohla vzniknout ze spoléhání se na zde uveřejněné informace. Dále si dovoluujeme poznamenat, že na některé záležitosti v tomto bulletinu uváděné mohou existovat různé právní názory z důvodu nejednoznačnosti příslušných ustanovení, a v budoucnu může převážit jiný než námi uváděný výklad.

Své připomínky laskavě zasílejte na e-mailovou adresu: adam.doncev@weinholdlegal.com, anebo kontaktujte osobu, s níž jste obvykle ve spojení. Odhlášení publikací na office@weinholdlegal.com.